

Lieta C-595/23 [*Cuprea*]ⁱ

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2023. gada 26. septembris

Iesniedzējtiesa:

Corte di appello di Napoli (Itālija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2023. gada 7. septembris

Kriminālprocess pret:

EDS

[..]

CORTE DI APPELLO DI NAPOLI [NEAPOLES APELĀCIJAS TIESAS]
Sezione specializzata per le misure di prevenzione [Preventīvo pasākumu palāta]
[..]

RĪKOJUMS

par prejudiciāla jautājuma uzdošanu Eiropas Savienības Tiesai saistībā ar Savienības iestāžu aktu spēkā esamību un interpretāciju (Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pants)

**LŪGUMS PIEMĒROT STEIDZAMĪBAS PREJUDICIĀLĀ NOLĒMUMA
TIESVEDĪBU**

(Eiropas Savienības Tiesas Reglamenta 107. pants)

Corte di Appello di Napoli, sezione specializzata “ope legis” per le misure di prevenzione, [..]

Tiesvedībā par sprieduma izpildi, ko ierosināja:

EDS [*omissis*: prasītāja dati]

ⁱ Šis lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

ņemot vērā 2023. gada 15. maijā iesniegto pieteikumu dzēst no Šengenas Informācijas sistēmas (SIS) brīdinājumu par Eiropas apcietināšanas orderi, ko Rumānija kā dalībvalsts bija izdevusi attiecībā uz EDS, lai izpildītu Bukarestes apelācijas tiesas 2017. gada 10. jūlijā pasludināto notiesājošo spriedumu krimināllietā Nr. 148, ko Rumānijas Augstā kasācijas tiesa grozīja ar 2019. gada 7. februāra spriedumu Nr. 32/A;

[omissis: valsts procedūra]

NORĀDA

§1. Pamatlietas fakti.

Rumānija kā dalībvalsts izdeva Bukarestes apelācijas tiesas 2019. gada 8. februāra Eiropas apcietināšanas orderi Nr. 6536/2/2008, lai izpildītu minētās Bukarestes apelācijas tiesas 2017. gada 10. jūlija notiesājošo spriedumu krimināllietā Nr. 148, kas ir galīgs un izpildāms ar 2019. gada 7. februāra Kasācijas tiesas spriedumu Nr. 32/A, ar ko tas tika daļēji grozīts attiecībā uz EDS piespriesto sodu par brīvības atņemšanu uz 5 gadiem un 6 mēnešiem.

Vienlaicīgi saskaņā ar 2018. gada 28. novembra Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas 2018/1862 (*par Šengenas Informācijas sistēmas (SIS) izveidi, darbību un izmantošanu policijas sadarbībā un tiesu iestāžu sadarbībā krimināllietās*) 26. panta pirmo daļu Rumānija ievadīja Šengenas Informācijas sistēmā (SIS) brīdinājumu par EDS apcietināšanu, lai viņu nodotu Rumānijai saskaņā ar 2019. gada 8. februāra Eiropas apcietināšanas orderi Nr. 6536/2/2008.

Sekojoši, 2020. gada 13. janvārī EDS tika aizturēts Itālijā un viņa lietu izskatīja *Corte d'appello di Napoli*, kas ir kompetentā tiesa attiecībā uz pasīvajiem Eiropas apcietināšanas orderiem.

Corte d'appello di Napoli ar 2020. gada 15. septembra spriedumu Nr. 20/2020, kas kļuva galīgs no 2020. gada 26. septembra, atteica nodot EDS Rumānijai un vienlaikus atzina Rumānijas notiesājošo spriedumu krimināllietā, uz kura pamata bija izdots Eiropas apcietināšanas orderis, un noteica, ka sods ir jāizcieš Itālijā saskaņā ar tās tiesību aktiem.

EDS atzītā soda izpilde faktiski sākās Itālijā 2022. gada 15. jūlijā saskaņā ar Itālijas valsts tiesību aktiem.

Vēlāk *Corte d'appello di Napoli* kā atzītā soda izpildes tiesa ar 2022. gada 11. oktobra rīkojumu, kas ir neapstrīdams saskaņā ar Itālijas *codice di procedura penale* [Kriminālprocesa kodeksa] 673. pantu, pasludināja soda izpildi par pabeigtu, vienlaikus atceļot atzīšanas spriedumu, jo Rumānijas notiesājošais spriedums krimināllietā, kas tika atzīts izpildei Itālijā, bija zaudējis savu izpildāmību.

Rumānija līdz šim brīdim vēl nav dzēsusi brīdinājumu par EDS saskaņā ar 2018. gada 28. novembra Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas 2018/1862 55. pantu, kā arī nav atcēlusi viņa Eiropas apcietināšanas orderi, neskatoties uz nodošanas atteikumu un vienlaicīgu sprieduma izpildes atzīšanu Itālijā, kā arī šī sprieduma izpildi saskaņā ar Itālijas tiesību aktiem.

Itālijas Tieslietu ministrija 2022. gada 24. augustā lūdza Rumānijai dzēst brīdinājumu. Rumānija 2022. gada 30. augustā atbildēja, ka Eiropas apcietināšanas orderis netiks atcelts, jo Eiropas Savienības Tiesā ir iesniegts prejudiciāls jautājums un tāpēc tiesvedība ir apturēta.

Ar 2023. gada 2. februāra spriedumu Bukarestes apelācijas tiesa atsauca Eiropas Savienības Tiesā iesniegto prejudiciālo jautājumu un noraidīja EDS lūgumu atcelt Eiropas apcietināšanas orderi un dzēst brīdinājumu no SIS.

Tādēļ Itālijas Tieslietu ministrija lūdza Bukarestes apelācijas tiesu (ar 2023. gada 9. marta paziņojumu) un Rumānijas Tieslietu ministriju (ar 2023. gada 9. maija paziņojumu) atcelt Eiropas apcietināšanas orderi un dzēst brīdinājumu no SIS.

Ar 2023. gada 11. marta spriedumu Rumānijas Augstā kasācijas tiesa noraidīja EDS prasību, nolemjot, ka, tā kā Itālija atzina Rumānijas notiesājošo spriedumu izpildei, visi jautājumi, kas saistīti ar minēto izpildi, tiek nodoti tikai Itālijas izpildes tiesas kā atzītā sprieduma izpildes valsts tiesas jurisdikcijā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, EDS cēla *Corte d'appello di Napoli* jaunu prasību par izpildi, norādot uz to, ka, lai gan tika atteikta viņa nodošana, ko pieprasīja Rumānija ar Eiropas apcietināšanas orderi, un lai gan Itālijā tika atzīts Rumānijas spriedums krimināllietā, kas bija Eiropas apcietināšanas ordera pamatā, un lai gan minētā soda izpilde ir sākusies un beigusies Itālijā, Rumānija tomēr vēl nav atcēlusi Eiropas apcietināšanas orderi un nav arī dzēsusi brīdinājumu no SIS.

EDS šajā tiesā norāda, ka, tā kā viņš ir bezjēdzīgi izsmēlis visus Rumānijas tiesību aktos paredzētos pārsūdzības un pārskatīšanas līdzekļus, minētā faktiskā situācija nosaka viņa personiskās brīvības un tiesību brīvi pārvietoties nelikumīgu ierobežojumu, jo līdz brīdim, kad no SIS tiks dzēsts brīdinājums, viņu varēs arestēt katrā dalībvalstī, uz kuru viņš dosies.

Kā pierādījumu savam apgalvojumam EDS dokumentēja, ka 2021. gada 9. augustā pēc *Corte d'appello di Napoli* sprieduma par izdošanas atteikumu un pirms atzītā soda izpildes sākuma viņš bija devies atvaļinājumā uz Grieķiju un Mikonosas salas policija viņu arestēja, izpildot minēto 2019. gada 8. februāra Rumānijas izdoto Eiropas apcietināšanas orderi. Procesa rezultātā Egejas apelācijas tiesa (Grieķija) ar 2021. gada 8. septembra spriedumu atteica nodošanu, jo spriedums, uz kura pamata bija izdots Eiropas apcietināšanas orderis, jau bija atzīts izpildei Itālijā pēc nodošanas atteikuma.

Tāpēc, lai aizsargātu savu personisko brīvību un tiesības brīvi pārvietoties, EDS lūdza *Corte d'appello di Napoli* kā atzītā soda izpildes tiesu izdot rīkojumu par

brīdinājuma dzēšanu no SIS un Eiropas apcietināšanas ordera atcelšanu vai arī, pakārtoti, iesniegt prejudiciālu jautājumu Eiropas Savienības Tiesā attiecībā uz Savienības iestāžu aktu interpretāciju un spēkā esamību saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu.

§2. Itālijas valsts tiesību normas.

Legge n. 69 del 22.4.2005 [2005. gada 22. aprīļa Likuma Nr. 69] (*Disposizioni per conformare il diritto interno alla decisione quadro 2002/584/GAI del Consiglio, del 13 giugno 2002, relativa al mandato d'arresto europeo e alle procedure di consegna tra Stati membri* [Noteikumi par valsts tiesību saskaņošanu ar Padomes pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm]) 18.bis pants, redakcijā, kas bija spēkā brīdī, kad tika pieņemts spriedums par atteikumu nodot EDS Rumānijai, paredzēja, ka *Corte d'appello* var atteikt nodošanu “ja Eiropas apcietināšanas orderis ir izdots, lai izpildītu sodu vai lai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, ja meklētā persona ir Itālijas pilsonis vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts pilsonis, kurš likumīgi un faktiski pastāvīgi dzīvo vai uzturas Itālijas teritorijā, ar nosacījumu, ka apelācijas tiesa nolemj, ka šāds sods vai drošības līdzeklis tiek izpildīts Itālijā saskaņā ar tās tiesību aktiem”.

Šī iemesla dēļ, ņemot vērā, ka attiecībā uz EDS pastāv iepriekš minēto tiesību aktu nosacījumi, *Corte d'appello di Napoli* ar spriedumu Nr. 20/2020 atteica nodošanu un noteica, ka sods, kas piespriests ar Rumānijas notiesājošo spriedumu krimināllietā, uz kura pamata tika izdots Eiropas apcietināšanas orderis, ir jāizpilda Itālijā saskaņā ar tās tiesību aktiem.

Decreto legislativo n. 161 del 07.9.2010 [2010. gada 7. septembra Likumdošanas dekrēta Nr. 161] (*Disposizioni per conformare il diritto interno alla Decisione quadro 2008/909/GAI relativa all'applicazione del principio del reciproco riconoscimento alle sentenze penali che irrogano pene detentive o misure privative della libertà personale, ai fini della loro esecuzione nell'Unione Europea* [Noteikumi par valsts tiesību saskaņošanu ar Padomes Pamatlēmumu 2008/909/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā]) 24. pants paredz, ka gadījumā, ja *Corte d'appello* atsaka nodošanu, ko pieprasa ar Eiropas apcietināšanas orderi, kas izdots uz notiesājoša sprieduma krimināllietā pamata, un izdod rīkojumu par soda izpildi Itālijas teritorijā, tai vienlaikus ir jāatzīst par izpildāmu Itālijā citas valsts notiesājošo spriedumu krimināllietā, uz kura pamata tika izdots Eiropas apcietināšanas orderis, ja pastāv nepieciešamie nosacījumi.

Šī iemesla dēļ, ņemot vērā, ka attiecībā uz EDS pastāv iepriekš minēto tiesību aktu nosacījumi, *Corte d'appello di Napoli* ar spriedumu Nr. 20/2020 pēc

nodošanas atteikuma un soda izpildes Itālijā noteikšanas, atzina Rumānijas notiesājošo spriedumu krimināllietā par izpildāmu Itālijā.

2010. gada 7. septembra Likumdošanas dekrēta Nr. 161 16. pants paredz, ka, pasludinot spriedumu par atzīšanu, sods tiek izpildīts saskaņā ar Itālijas tiesību aktiem, [...] tostarp ar noteikumiem par piedošanu un apžēlošanu.

Šī iemesla dēļ, ņemot vērā, ka attiecībā uz EDS pastāv iepriekš minēto tiesību aktu nosacījumi, atzītais sods (piecu gadu un sešu mēnešu cietumsods) *legge n. 241 del 2006* [2006. gada likumā Nr. 241] atzītās piedošanas rezultātā tika pasludināts par dzēstu trīs gadu cietumsoda apmērā.

2010. gada 7. septembra Likumdošanas dekrēta Nr. 161 7. pants paredz, ka gadījumā, ja Itālija nodod citām valstīm Itālijas notiesājoša sprieduma krimināllietā izpildi un šī soda izpilde ir sākusies izpildes valsts teritorijā, tad vairs nav iespējams turpināt soda izpildi Itālijā, izņemot gadījumu, kad notiesātā persona izvairās no izpildes.

Tātad Itālijas tiesību akti paredz, ka, ja kādas Eiropas Savienības dalībvalsts tiesu iestādes citā valstī izdotu notiesājošu spriedumu krimināllietā ir atzinusi izpildei kāda cita dalībvalsts un soda izpilde ir sākusies izpildes valstī, sprieduma valsts zaudē tiesības izpildīt sodu, izņemot vienīgo gadījumu, kad notiesātā persona izvairās no izpildes.

Tāpēc, ņemot vērā ar Eiropas apcietināšanas orderi pieprasītās nodošanas atteikumu, Rumānijas notiesājošā sprieduma krimināllietā atzīšanu un atzītā soda izpildes sākumu Itālijā, šķiet, ka EDS ir tiesības uz Eiropas apcietināšanas ordera, ko Rumānijas dalībvalsts attiecībā uz viņu izdeva 2019. gada 8. februārī, atcelšanu, kā arī uz brīdinājuma, kas attiecīgi ievadīts SIS, dzēšanu.

Tas, ka Rumānija neatcēla Eiropas apcietināšanas orderi un, it īpaši, nedzēsa attiecīgo brīdinājumu no SIS, tieši, tagad un konkrētā veidā apdraud viņa personisko brīvību un tiesības brīvi pārvietoties Eiropas Savienībā, jo viņu var aizturēt, šķērsojot jebkuru Eiropas robežu.

Taču Itālijas tiesību akti neparedz Itālijas tiesas kā izpildes valsts tiesas pilnvaras izdot rīkojumu par Eiropas apcietināšanas ordera, ko izdevusi cita izdevēja dalībvalsts, atcelšanu vai par brīdinājuma, ko SIS ievadījusi cita izdevēja dalībvalsts, dzēšanu.

Tāpēc, piemērojot Itālijas tiesību aktus tādā veidā, kādā ir formulēti to noteikumi, EDS prasījumu nevar apmierināt, jo izpildes valstij nav pilnvaru izdot rīkojumu par izdevējas valsts izdotā Eiropas apcietināšanas ordera atcelšanu vai izdot rīkojumu par izdevējas valsts SIS ievadītā brīdinājuma dzēšanu.

Šis secinājums tādēļ ir jāsalīdzina ar Savienības tiesību normām, lai novērtētu, vai tās var interpretēt un tās ir spēkā tādā nozīmē, ka izpildes valsts tiesai tiek atzīstas šādas pilnvaras.

§3. Eiropas Savienības tiesību normas.

Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) *par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm* 4. panta 6. punkts paredz, ka izpildes tiesu iestāde var atteikt nodošanu, ja Eiropas apcietināšanas orderis ir izsniegts brīvības atņemšanas soda vai ar brīvības atņemšanu saistīta drošības līdzekļa izpildei, ja pieprasītā persona paliek izpildes dalībvalstī, ir izpildes dalībvalsts pilsonis vai rezidents un šī valsts apņemas izpildīt spriedumu vai piespiedu līdzekli saskaņā ar tās tiesību aktiem.

Padomes Pamatlēmuma 2008/909/TI (2008. gada 27. novembris) *par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā* 25. pantā ir noteikts, ka gadījumā, ja izpildes valsts tiesu iestāde atsaka nodošanu saskaņā ar 2002. gada 13. jūnija Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI 4. panta 6. punktu, šī paša 2008. gada 27. novembra Padomes Pamatlēmuma 2008/909/TI noteikumi ir jāpiemēro arī attiecībā uz atzīšanu kriminālsoda izpildei.

Šī iemesla dēļ gadījumā, kad izpildes valsts tiesu iestāde atsaka nodošanu saskaņā ar 2002. gada 13. jūnija Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI 4. panta 6. punktu, nosakot soda izpildi tās teritorijā un saskaņā ar tās tiesību aktiem, tiek piemērota arī 2008. gada 27. novembra Padomes Pamatlēmuma 2008/909/TI 22. panta pirmā daļa, kas paredz, ka sprieduma valsts vairs nevar turpināt soda izpildi, ja minētā izpilde ir sākusies izpildes valsts teritorijā (izņemot vienīgi gadījumu, kad notiesātā persona izvairās no izpildes).

Attiecībā uz EDS izpildes valsts tiesu iestāde *Corte d'appello di Napoli* atteica nodošanu saskaņā ar 2002. gada 13. jūnija Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI 4. panta 6. punktu, nosakot soda izpildi Itālijā saskaņā ar tās tiesību aktiem, pēc Rumānijas notiesājošā sprieduma krimināllietā atzīšanas saskaņā ar 2008. gada 27. novembra Padomes Pamatlēmuma 2008/909/TI 25. pantu.

Soda izpilde sākās Itālijā kā izpildes valstī un līdz ar to Rumānija kā sprieduma valsts zaudēja tiesības izpildīt sodu saskaņā ar 2008. gada 27. novembra Padomes Pamatlēmuma 2008/909/TI 22. panta pirmās daļas noteikumiem – notiesātā persona [...] nav izvairījies no izpildes, [līdz ar to] nav piemērojams noteikuma izņēmums.

Tāpēc šķiet, ka EDS ir tiesības uz Rumānijas 2019. gada 8. februārī izdotā Eiropas apcietināšanas ordera atcelšanu un uz brīdinājuma, ko SIS ievadījusi minētā Rumānija, dzēšanu, jo izpildes valsts tiesa sāka Itālijā atzītā soda izpildi un arī paziņoja par šīs izpildes izbeigšanu.

§3.1. Tāpēc ir jāpārbauda, vai Savienības tiesību aktos ir paredzēti juridiskie instrumenti notiesātās personas tiesību tiešai aizsardzībai, lai pēc tam, kad izpildes valsts teritorijā ir sākusies atzītā soda izpilde, netiktu turpināta šīs personas kriminālvajāšana ar Eiropas apcietināšanas orderi un brīdinājumu SIS.

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1862 (2018. gada 28. novembris) par Šengenas Informācijas sistēmas (SIS) izveidi, darbību un izmantošanu policijas sadarbībā un tiesu iestāžu sadarbībā krimināllietās 55. panta pirmajā daļā ir paredzēts, ka brīdinājumi, kas ievadīti SIS saskaņā ar tās pašas regulas 26. pantu, ir dzēšami trīs atšķirīgos un autonomos gadījumos: 1) kad persona, kuru lūdz nodot ar Eiropas apcietināšanas orderi, ir nodota vai izdota izdevējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm; 2) kad kompetentā tiesu iestāde saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atcēlusi tiesas nolēmumu, uz kura pamata bija izdots Eiropas apcietināšanas orderis [brīdinājums]; 3) kad brīdinājuma termiņš ir beidzies saskaņā ar 53. pantu.

Šajā ziņā tiek atzīmēts, ka 55. pants neparedz brīdinājuma, kas ievadīts SIS saskaņā ar 26. pantu, dzēšanu gadījumā, ja nodošana ir atteikta saskaņā ar 2002. gada 13. jūnija Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI 4. panta 6. punktu ar rīkojumu par soda izpildi izpildes valsts teritorijā saskaņā ar tās tiesību aktiem pēc notiesājoša sprieduma krimināllietā atzīšanas saskaņā ar 2008. gada 27. novembra Padomes Pamatlēmuma 2008/909/TI 25. pantu.

Šī *Corte d'appello* uzskata, ka šāda noteikuma neparedzēšana izriet no vienkāršas regulatīvās koordinācijas problēmas, un tā ir jāpapildina ar interpretāciju.

Iemesls, kāpēc brīdinājums ir jādzēš pēc personas nodošanas ir skaidrs: Eiropas apcietināšanas orderis ir izpildīts un tāpēc to pašu personu vairs nevajag meklēt vai aizturēt saistībā ar šo orderi, kas jau ir zaudējis savu spēku.

Arī iemesls, kāpēc brīdinājums nav jādzēš, galvenokārt, kad persona nav nodota, ir skaidrs: nodošanas atteikuma iemesli ir atšķirīgi, daži ir obligāti un citi ir fakultatīvi, daži ir pagaidu, jo ir saistīti ar meklētās personas pagaidu apstākļiem vai īpašībām, daži ir piemērojami dažās dalībvalstīs, bet nav piemērojami citās.

Šo iemeslu dēļ ir pilnīgi racionāli, ka brīdinājumu no SIS parasti nav jādzēš, ja persona nav nodota. Proti, šī persona vēl ir jāmeklē un, ja nepieciešams, jāaiztur, izpildot attiecīgo Eiropas apcietināšanas orderi, arī dažādās vietās, laikos un/vai apstākļos.

Turklāt šī iemesla dēļ minētās 2018. gada 28. novembra Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1862 24. un 25. pantā ir paredzētas katras dalībvalsts tiesības pieprasīt izdevējas dalībvalsts *SIRENE* birojam pievienot brīdinājumam atzīmi, kas neļauj veikt ar SIS ievadīto brīdinājumu pieprasīto darbību tās dalībvalsts teritorijā, kura pieprasījusi pievienot atzīmi. Šādā gadījumā pienākums pievienot atzīmi ir izdevējas dalībvalsts *SIRENE* birojam.

Taču ir neracionāli neparedzēt brīdinājuma dzēšanu no SIS gadījumā, ja nodošanas atteikums ir paziņots saskaņā ar 2002. gada 13. jūnija Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI 4. panta 6. punktu ar rīkojumu par soda izpildi izpildes valsts teritorijā saskaņā ar tās tiesību aktiem pēc notiesājoša sprieduma krimināllietā atzīšanas saskaņā ar 2008. gada 27. novembra Padomes Pamatlēmuma 2008/909/TI 25. pantu.

Šajā gadījumā Eiropas apcietināšanas orderis faktiski ir zaudējis savu funkciju, līdzīgi kā tas notiek gadījumā, kad persona tiek nodota izdevējai valstij.

Proti, kad persona ir nodota izdevējai valstij, brīdinājums ir jādzēš no SIS, jo Eiropas apcietināšanas orderis ir izpildīts un ir zaudējis spēku. Uz to norāda minētās 2018. gada 28. novembra Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1862 46. apsvēruma, saskaņā ar kuru *“Brīdinājums būtu jāglabā tikai tik ilgi, cik vajadzīgs, lai sasniegtu mērķi, kādam tas ievadīts”*.

Taču arī tad, ja nodošana tika atteikta pēc citas valsts notiesājošā sprieduma atzīšanas izpildei izpildes valsts teritorijā, Eiropas apcietināšanas orderis ir zaudējis savu spēku. Tas ir tādēļ, ka 2008. gada 27. novembra Padomes Pamatlēmuma 2008/909/TI 22. panta pirmajā daļā ir skaidri noteikts, ka izdevēja dalībvalsts vairs nevar turpināt soda izpildi, ja minētā izpilde ir sākusies izpildes valsts teritorijā.

Šī iemesla dēļ ir acīmredzams, ka Eiropas apcietināšanas orderis vairs nav nepieciešams gan gadījumā, kad nodošana ir izpildīta, gan gadījumā, kad tā ir atteikta pēc citas valsts notiesājoša sprieduma krimināllietā atzīšanas izpildei izpildes valsts teritorijā, un šī izpilde ir sākusies.

Tādējādi, tā kā 2018. gada 28. novembra Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1862 55. panta pirmajā daļā ir paredzēta brīdinājuma dzēšana no SIS gadījumā, ja nodošana ir izpildīta, ir pilnīgi pamatoti un atbilstīgi uzskatīt, ka minētais noteikums ar interpretācijas palīdzību ir jāuzskata par attiecināmu arī uz līdzīgu gadījumu, kad nodošana ir atteikta pēc notiesājoša sprieduma krimināllietā atzīšanas soda izpildei izpildes valsts teritorijā un šī izpilde ir sākusies. Tas tādēļ, ka abos gadījumos Eiropas apcietināšanas orderis vairs nav nepieciešams, tādējādi brīdinājums par to ir jādzēš no SIS saskaņā ar minētās 2018. gada 28. novembra Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1862 46. apsvērumu, kurā ir noteikts, ka *“Brīdinājums būtu jāglabā tikai tik ilgi, cik vajadzīgs, lai sasniegtu mērķi, kādam tas ievadīts”*.

Ja izdevēja dalībvalsts, kas ir ievadījusi brīdinājumu SIS saskaņā ar 2018. gada 28. novembra Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1862 26. pantu, nedzēš brīdinājumu saskaņā ar 55. panta pirmo daļu, izpildītāja dalībvalsts var pieprasīt šādu dzēšanu izdevējas dalībvalsts SIRENE birojam, līdzīgi kā paredzēts tās pašas regulas 24. un 25. pantā, kad izdevējas dalībvalsts SIRENE birojam ir jāpievieno atzīme vai, kā tas ir šajā gadījumā, jādzēš brīdinājums, pamatojoties tikai uz izpildītājas valsts pieprasījumu.

Ja šāda Savienības tiesību interpretācija ir spēkā, EDS pieteikums būtu jāapmierina, jo *Corte d'appello di Napoli* kā atzītā sprieduma izpildes valsts tiesai būtu jālūdz Rumānijas SIRENE birojam dzēst no SIS brīdinājumu par 2019. gada 8. februāra Eiropas apcietināšanas orderi attiecībā uz pieteikuma iesniedzēju.

Tādēļ ir nepieciešams uzdot prejudiciālu jautājumu saskaņā ar LESD 267. pantu.

§4. Prejudiciālais jautājums.

Eiropas Savienības Tiesai tiek lūgts, vai šādu pantu apvienotie noteikumi:

- 2002. gada 13. jūnija Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI 4. panta 6. punkts;
- 2008. gada 27. novembra Padomes Pamatlēmuma 2008/909/TI 22. panta pirmā daļa un 25. pants;
- 2018. gada 28. novembra Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1862 24., 25., 26. pants un 55. panta pirmā daļa;
- 2018. gada 28. novembra Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1862 46. apsvērums;

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

1. ja izpildes valsts ir atteikusi personas nodošanu, ko izdevēja valsts pieprasījusi ar Eiropas apcietināšanas orderi, kas izdots, lai izpildītu notiesājošu spriedumu krimināllietā, un ir atzinusi sodu un devusi rīkojumu izpildīt sodu šīs dalībvalsts teritorijā saskaņā ar tās tiesību aktiem, un izpilde ir sākusies, vai izdevējai valstij ir pienākums no SIS dzēst ievadīto brīdinājumu un atcelt Eiropas apcietināšanas orderi?
2. vai līdz brīdim, kamēr izdevēja valsts nav atcēlusi apcietināšanas orderi un dzēsusi brīdinājumu, izpildes valsts tiesu iestādei ir tiesības pieprasīt izdevējas valsts *SIRENE* birojam dzēst brīdinājumu no SIS, un šim *SIRENE* birojam ir pienākums to izdarīt?

§5. Lūgums piemērot steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedību saskaņā ar Tiesas Reglamenta 107. pantu.

Eiropas Savienības Tiesai tiek lūgts piemērot steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedību, jo EDS, neskatoties uz to, ka viņš ir sācis un beidzis izciest sodu, uz kuru attiecas Eiropas apcietināšanas orderis, kas atzīts izpildei Itālijā pēc nodošanas atteikuma, nevar doties uz nevienu no Eiropas Savienības dalībvalstīm, konkrēti neriskējot tikt apcietinātam, kamēr no SIS netiek dzēsts Rumānijas ievadītais brīdinājums par 2019. gada 8. februāra Eiropas apcietināšanas orderi, kas tagad jau ir zaudējis spēku.

Tāpēc no prejudiciālā nolēmuma ir tieši atkarīga EDS personas brīvības aizsardzība un brīvas pārvietošanās tiesības Eiropas teritorijā.

Proti, ja uz prejudiciālo jautājumu tiks dota apstiprinoša atbilde norādītajā veidā, brīdinājums tiks dzēsts no SIS un pieteicējs varēs brīvi pārvietoties Eiropas teritorijā un netiks apcietināts, izpildot Rumānijas 2019. gada 8. februāra Eiropas apcietināšanas orderi, kas jau ir zaudējis savu spēku.

[*omissis*: norādes valsts kancelejai]

Neapole [...] 2023. gada 4. jūlijā

[..]

DARBBA VERSIJA